

URZĄD PATENTOWY

BG4 c 85/52

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 21860.

Kl. 62 b, 40/02.

Bernard Sznycer
(Warszawa, Polska).

Narta płatowcowa.

Zgłoszono 25 kwietnia 1933 r.

Udzielono 17 sierpnia 1935 r.

Wynalazek niniejszy dotyczy narty płatowcowej i ma na celu osiągnięcie w zwykłej elastycznej nartcie kształtu dobrego wpływu, stosowanego zwykle przy budowie nart typu sztywnego.

Na rysunku przedstawiono przykład wykonania narty według wynalazku.

Narta składa się z podeszwy *a*, wykonanej jako płoza, przenosząca obciążenia pionowe, wieżyczki *b*, łączącej nartę z osią podwozia i wręgów *c*, opartych u dołu na podeszwie *a*, a u góry powiązanych dźwigarem *d*. Dźwigar *d* składa się z kilku odcinków, połączonych ze sobą przy pomocy okuc *e*. Każde takie okucie łączy sąsiednie odcinki dźwigara *d* w ten sposób, że z końcem jednego z tych odcinków jest związane sztywno zapomocą śrub *f*, a z sąsiednim końcem drugiego odcinka dźwigara *d* połą-

zione jest w sposób przesuwny przy pomocy sworznia *h* swobodnie poruszającego się w wycięciu *g*. Przestrzeń między sąsiednimi odcinkami dźwigara wypełniona jest płytkami kauczukowymi *i*. W ten sposób dźwigar *d* może się skracać lub wydłużać, przystosowując się do kształtu podeszwy *a* narty, zmieniającego się podczas pracy narty pod wpływem obciążenia i kształtu terenu.

Zastrzeżenie patentowe.

Narta płatowcowa znamienna tem, że zespół wręgów (*c*) podeszwy (*a*) narty jest powiązany w górnej części dźwigarem (*d*), składającym się z kilku części, połączonych ze sobą zapomocą okuc (*e*), których sworznie (*h*) są umieszczone przesuwnie w szczelinach (*g*) sąsiednich odcinków dźwigara

(*d*), dzięki czemu ten ostatni może się wydłużać lub skracać zależnie od strzałki ugięcia podeszwy (*a*) narty, nie wpływając tem samem na jej elastyczność podłużną, wolne zaś przestrzenie między sąsiednimi odcin-

kami dźwigara (*d*) są wypełnione płytkami kauczukowymi (*i*).

Bernard Sznycer.

